

متن پرسش

سلام علیکم: ۱- لحظه‌ی آخر شهادت امام حسین (ع) با آن صورت مقدس بر خاک نهاده جملاتی عرضه داشتند: «الهی رضاً... یا غیث المستغیثین». از این همه آیه‌ای که خداوند عنایت فرموده و از تمام جملاتی که یک انسان کامل می‌تواند بفرماید، چرا این جملات را عرضه داشتند و چنین مناجات کردند؟ ۲- چرا وجود ذلیلی چون شمر (لعنت‌الله‌علیه) که ذره‌ای نور را نمی‌شناسد، هنگام خروج از گودال قتلگاه لرزید؟ و وقتی سوال شد چرا می‌لرزی؟ گفت: صدایی شنیدم که می‌گفت ای وای فرزند غریبم! و گفته شده صدای مبارک حضرت زهرا (سلام‌الله‌علیه) بوده؟! چگونه چنین فرد سیاهی این صدای مقدس را شنیده؟؟ ۳- با این که مقتل لهوف را بزرگان معتبر شناخته اند از شمر لعنت الله به صراحت نام نبرده به عنوان جداکننده‌ی سر مقدس و سنان لعنت الله را معرفی کرده؟ چطور ممکن است کسی نداند چه شده؟ آیا از حضرت سجاد(علیه‌السلام) در این مورد گزارشی رسیده؟ ۴- چرا خداوند متعال از هیچ‌کدام از این مقدرات چشم‌پوشی نکرده، مثلاً چرا در کربلا شش ماهه هم باید داستان داشته باشد؟ برای شادی روح مقدس اما حسین (ع) صلوات

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- مگر از این سخن بالاتر در آن لحظه قابل تصور است؟! که حضرت متوجه شدند به همه‌ی آنچه می‌خواستند برسند، به مدد الهی رسیدند و تا ابد بشریت را با کربلا تغذیه نمودند ۲- شاید این مطلب در اسناد معتبر یافت نشود ۳- باید بررسی شود ۴- عرایضی در کتاب «راز شادی امام حسین» علیه‌السلام» در قتلگاه» داشته‌ام، در آن جا هست که هرکدام از شخصیت‌های صحنه‌ی کربلا به دنبال تحقق نقش تاریخی خود بودند تا به فعلیت لازم برسند. حضرت علی اصغر «علیه‌السلام» طالب چنین نقشی بودند. موفق باشید